

Dreptul de deducere al TVA. Cerințe referitoare la facturi

Cu ocazia analizării de către fisc a cererilor de rambursare a TVA, una dintre problemele frecvente este cea referitoare la facturi. Mai exact, sub diverse pretexte anumite facturi sunt considerate neconforme și astfel se refuză exercitarea dreptului de deducere al TVA.

De cele mai multe ori, acest refuz este *per se* contrar unei jurisprudențe a Curții de Justiție a Uniunii Europene, pronunțate în interpretarea Directivei a șasea și respectiv a Directivei 2006/112/CE care tinde să acorde prevalență fondului asupra formei. Spre pildă, Curtea de Justiție s-a pronunțat în sensul interzicerii, în contextul unui mecanism de taxare inversă, a unei legislații retroactive destinate să priveze de dreptul de deducere al TVA persoanele care nu corectau facturile emise și nu depuneau un decont de TVA suplimentar, deși fiscul dispunea de toate informațiile necesare pentru a determina persoana obligată să achite TVA și cuantumul acestui impozit (afacerea C-392/09, *Uzodaépítő*).

În cazul unei sume menționate eronat cu titlul de TVA pe o factură (în condițiile în care taxa nu era datorată), ca parte a prețului total al serviciilor, această sumă nu poate fi considerată TVA și nu poate fi prelevată cu acest titlu (afacerile reunite C-78/02, C-79/02 și C-80/02, *Maria Karageorgou, Katina Petrova și Loukas Vlachos*).

În fine, conform unei alte hotărâri, principiul neutralității fiscale a TVA impune autorităților naționale să permită contribuabililor ajustarea TVA facturate în mod eronat, în condițiile în care aceștia au eliminat într-un interval rezonabil riscul oricărei pierderi de venituri fiscale la

buget.

Într-o asemenea situație, ajustarea TVA nu poate fi condiționată de faptul ca emitentul facturii să fi acționat cu bună-credință (afacerea C-454/98, *Schmeink & Cofreth AG & Co. KG*).

Materialul a fost publicat in Newsletterul [Costas, Negru & Asociatii](#)

**COSTAȘ, NEGRU
& ASOCIAȚII**